

Când plânge o vioară

Mirimirela

Când plânge o vioară
Pe Balada
Lui Porumbescu
Plâng și eu

Căci struna ei mă înfioară
și gândurile mele zboară
la vremurile de odinioară
mereu, mereu.

Mi aduc aminte de măicuța
care cu drag mă dojenea
de tatăl meu, de potecuta
pe care el cu dor, pășea.

Mi aduc aminte de bunicii
care atâta m-au iubit
de florile de tei, de nucii
care de mult au ruginit.

Mi aduc aminte ulicioara
pe care n-joacă, alergam
și mi-amintesc cu drag de seara
în care n-basme, adormeam.

Mi aduc aminte râul iute
care la vale se zorea
și mi-amintesc acum cum, uite
se trece însăși viața mea.